

Evangelí del dissabte de la setmana XV de durant l'any: encara que rebutgin l'Evangelí

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XV de durant l'any. “No disputarà ni alçarà la veu”. Jesús duu a terme la seva missió de manera desconcertant per als homes. I en fer-ho, ens revela la profunda identitat de l'amor: el lliurament de la pròpia vida per aquells que s'estima.

Evangelí (Mt 12, 14-21)

Els fariseus sortiren i prengueren
l'acord de fer morir Jesús.

Quan ell ho va saber, es retirà d'allí.
El va seguir molta gent, i ell els va
curar tots, però els manà severament
que no el descobrissin. Així es va
complir allò que havia anunciat el
profeta Isaïes:

Aquí teniu el meu servent, que jo he
escollit,

el meu estimat, en qui m'he
complagut.

Posaré damunt d'ell el meu Esperit
perquè porti la justícia a les nacions.

No disputarà ni alçarà la veu,
no la farà sentir pels carrers.

No trencarà la canya esguerdada
ni apagarà el ble que vacil·la

fins que faci triomfar la justícia.

I les nacions posaran l'esperança en el seu nom.

Comentari

Déu, bon pedagog, havia dit al poble d'Israel que se'l podia trobar al murmuri d'una brisa suau abans que a l'huracà o al terratrèmol (cf. 1Re 19, 3-15). Una vegada i una altra havien de ser corregides les expectatives d'aquells homes, a qui els costava tant sortir de la seva manera de comprendre les coses. En aquest murmuri és com Jesús, el Messies esperat, vingué al món: en el silenci de la nit i en un lloc petit i apartat. I amb aquest murmuri és com va dur a terme la seva missió: com a Servent sofrent (cf. Is 42, 1-4). D'això havia parlat Isaïes, però la majoria no ho havia entès: el Messies s'enfrontaria

amb l'enduriment i el rebuig, en concret, dels dirigents del poble d'Israel.

A Jesús li fa mal aquest rebuig, però no se sorprèn. Coneix els cors. I, així i tot, no dona l'esquena al que sap que vindrà. Ha vingut a instaurar un Regne d'amor, regne del qual també havia parlat Isaïes (cf. *Is* 11, 1-9): “He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa! Haig de rebre un baptisme, i com desitjo que això es compleixi!” (*Lc* 12, 49-50). “Els mars profunds no podran apagar l'amor, ni ofegar-lo les fonts dels oceans. I si algú oferia tots els béns de casa seva a canvi de l'amor, només obtindria menyspreu”.

El Senyor tira endavant amb decisió. Sant Pau ho expressa així de si mateix: “oblidar-me del que queda enrere i llançar-me cap allò que hi ha al davant. Corro cap a la meta per aconseguir el premi que Déu ha

convocat allà dalt per mitjà de Jesucrist” (*Fl* 3, 13-14). Potser a nosaltres, com a cristians, ens podria retreure veure el rebuig de tants al Crist o l'aparent manca de fruit. No oblidem, d'una banda, allò que diu Déu a Samuel: “No et rebutgen pas a tu, sinó que no em volen tenir per rei a mi” (*1S* 8, 7). No oblidem, de l'altra, que l'amor de veritat, el que transformarà els cors i canviarà el món, es prova, s'avalora, en el sacrifici per l'estimat: Déu i els homes. Donem la vida per amor a Déu i pels qui estimem amb l'amor de Crist: perquè Crist ha vingut a cridar els pecadors, que som tots; perquè Déu vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat (cf. *1Tm* 1, 15; 2,4).

Juan Luis Caballero // Iseo Yang
- Getty Images Pro

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-setmana-xv-de-
durant-lany-encara-que-rebutgin-
levangeli/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-setmana-xv-de-durant-lany-encara-que-rebutginlevangeli/) (13/08/2025)